

Сложеност односа Платоновог и Аристотеловог схватања уметности може се, коначно, видети и на конкретном примеру који се тиче *начина* подражавања: Аристотел разликује мешовити облик подражавања, чисто подражавање и драмски начин подражавања. Мешовити начин подражавања укључује и приповедање и глуму, чисто подражавање је само приповедање, а драмско подражавање спроводи се искључиво глумом. Платон је највише ценио чисто подражавање, а Аристотел драмски начин подражавања. Разлог за то лежи у чињеници да приповедање има најбољи ефекат у едукативном смислу, који је за Платона најзначајнији.

На сâмом крају, треба указати и на став који износи В. Ј. Верденијуц, доводећи у питање интерпретацију по којој Платон мимезис посматра као ропско копирање, да би се, коначно, отворила могућност потпуно другачијег тумачења Платоновог схватања мимезиса: као апроксимације највише парадигме – идеје. Верденијус ово питање измешта из површних књижевно-естетских анализа и поставља га на метафизичко – филозофски темељ, што мења не само будући одговор на њега, него и смисао и консеквенце које и сâмо питање може да проузрокује.

Таква амбициозна теза задала би снажан ударац историчарима естетике, који се такмиче у описивању Платонове осуде уметности и посматрања 10. књиге *Државе* као кључног места које доказује колики је противник уметности Платон заправо био. Свакако, закључци таквих интерпретација не одговарају суштинској намери Платонове филозофије, која се може означити као израз највише потребе за појмовним објашњењем онога о чему се покушава говорити.

Суочавање Платоновог и Аристотеловог схватања уметности имало је за циљ да покаже да њихова највећа разлика лежи у томе да Аристотел није, као Платон, редуковао уметност свог времена на песнике који се баве пуким копирањем природних *појава* (такав облик мимезиса неприхватљив и једном и другом филозофу), али га је традиција ипак поштедела епитета *цензора* и *филозофа који је себи дозволио да обликује уметност, како би се она уклопила у његову представу идеалне државе*, како је тумачен Платон.